

“ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ
ਅਭੁੱਲ ਯਾਦਾਂ”

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਦੀਆਂ ਅਭੁੱਲ ਯਾਦਾਂ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

kirpal singh chana

੧੮
ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

“ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ
ਜਮ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾਂ ”

“ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਸ (ਭਾਰਤ) ਵਿਖੇ ਜਾਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠੇ ਗਾਲ ਅਪਣੀ ਨਿਜੀ ਡਾਇਰੀ ਤੋਂ ਸੰਕਤ ਕੀਤੇ
ਹੋਏ ਲਿਖਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਕਸੀਆਂ ਹਨ ਉਸ
ਲਈ ਸਿਮਾਈ ਜਾਨਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ”

14-3-1951: ਅੱਜ ਦੀਕੋਰ ਤੋਂ “ ਭਾਰਤ ਏਅਰਵੇਜ਼ ” ਦੇ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਗਈ ਰਵਾਨਾ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਰੀਰ ਦੀਕੋਰ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ 1. ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ
2. ਸਰਦੂਲ ਸਿੰਘ 3. ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ 4. ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ 5. ਹਰਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ
6. ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ 7. ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ 8. ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰਖੜਾ 9. ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ
10. ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੌਰ 11. ਅਮਰ ਲਕ ਸਿੰਘ 12. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ 13. ਇਕ ਬਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਰੋਂਦਾ”

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੱਡੀ ਤੇ ਦਿਲੀ ਝਾਟ ਨਵੀਂ ਖਿਟਾਂ ਚੁਕ ਕਰਦੇ 12-3-1951
ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ 14-3-1951 ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਦਿਨ ਦਿਲੀ ਰਹਿਕੇ ‘ਚੈਲਾ ਸੁੱਝਾ
ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ’ ਵਿਖੇ ਜਾਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਕੇ 17-3-1951 ਨੂੰ ਗਤ ਦੀ ਗੱਡੀ ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ
ਹਾਂ (ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਰੀਰ ਦਿੱਲੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ
ਇਰਿੰਦੂ ਵੀਰ ਨਾਭ ਰੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਇਕ ਦਿਲੀ ਦੀ ਚੀਥੀ ਨਾਲ ਹੈ”

18-3-1951 ਅੱਜ ਮੁੱਢਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ 5 ਵਜੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਤੇ ਇਕ
ਕਾਰਵੈਨ ਲਈ ਮਾਈ ਪੈਈਸੀ ਤੇ 6 ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਰੀ-ਭੂਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ॥ ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਲਛਮੀ ਸਿੰਘ
ਗਗੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਸੰਤ ਚਤੁਰ ਸਿੰਘ ਜੱਲਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸ੍ਰ: ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰਖੜਾ
ਨਾਲ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤੇ ਇਹ ਸੰਤ ਜਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਪਰ ਪਿੰਡ ਬੈਰੇ ਰੀਸੇ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ
ਚੜ੍ਹੇ ਮਾਧੂ ਸੁਭਾ ਤੇ ਸਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਧਾ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਚੜ੍ਹੇ ਮਿਠੇ ਅਤੇ ਪੀਰ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਹਨ ॥
ਸਾਡਾ ਡੇਰਾ ਰਾਮ-ਸਰਦੇ ਪਾਸ (ਵੱਡੇ ਬੜੇ ਮਾਸਮਾਏ) ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅੱਜ ਠੰਡਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂ
ਕਿ ਝੜ ਵਾਲਿਆਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਅੱਜ ਸਾਪਦਾ ਦੀਵਾਨ ਗਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਚਾਟ ਪੀੜਿਤ ਹੋਯਾ ਅ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਧ ਨੇ ਗਾਨੇਕਾਂ ਪਰਮਾਣ ਮਭਿਨਾਦਾ ਉਤੇ ਦਿਤੇ ਤੇ ਕਿਹਾ
“ਕਿ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਕ ਦੋ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹੋ
ਤੇ ਅਗਾਂਹ ਕਦੇ ਨ ਲੰਘੋ ਤੇ ਸੱਚੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਹੁਣੇ”

19-3-1951 ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਦਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਲਛਮੀ ਸਿੰਘ
ਗਗੀ ਜੱਲੇ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਮਨੋਹਰ ਸੁਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ
ਚਾਰ ਪੀਰ ਸਰੀਰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਦਾਪਾਮ 6 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ॥

DATE

ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਾਮ ਦੀ ਸੰਤ ਟੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੰਕੀ ਵਾਲੇ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਟੋਕ 'ਚੋਂ
 ਆਖਦੇ ਹਨ 'ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਘੁੱਛਨ ਤੇ ਮੇਰੀ ਨੁਹਾਰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਛਨ ਕੇ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ' ਤੇ ਈਸਰ ਸਿੰਘ
 ਦਾ ਘੁੱਤ ਹੈ? ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਂ ਕਹਿਨ ਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜੱਦੀ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਮੈਂ ਚਰਨਾ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ।
 ਅੰਤ ਮੰਤਰ ਦਰਿਆਸ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਬੀ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਮੰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਰਾਤੀ
 ਅਰਜ ਨੂੰ ਪਰਚਣ ਕਰਕੇ ਸੰਤ ਟੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਚੋਂ' ਸਾਡੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਆਖਿਆਂ
 ਭਰਜਾਂ ਸੁਨਾ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨੇਹਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਯਾਦ ਏਨੇ ਤਿਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਰਜ ਚੜ੍ਹੀ ਮਿੱਠੀ ਤੇ ਦਿਆਰੀ ਲੱਗੀ।
 "ਏਹ ਦੇਵੇ ਨੈਚੁੰ ਨੂੰ, ਲੱਗ ਗਈ ਆਮ ਦਰਸਾਈ" ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ, ਆਗਏ ਹੋ, ਚੜ੍ਹਾਈ
 ਕੀਤਾ ਤੇ, ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਤੇ। ਫੇਰ ਦੇ ਧਾਰਾ ਅਰਜਾਂ ਕਰਨ ਤੇ ਏਹੋ ਡੇਰੇ ਨਹੀਂ ਸਾਫ਼।"

20-3-1951 ਅੰਤ ਸੰਮਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਾਮ ਸੰਤ
 ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਹੁਗੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਆਨੰਦ ਧਰਮ ਦਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਦੇ ਹੋਏ ਤੇ ਫੇਰ
 ਵਜੇ ਦੀ ਵਨ ਵਿਚ ਦਰਸਨ ਦਿਤੇ, ਸਭ ਮੰਗ ਨੇ ਦਰੇ ਵਲੀ ਦਰਨ ਤੇ ਮੀਮ ਨਿਦਾ ਕੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਭੋਗ ਧੋਤ
 ਤੇ ਧਾਰਾ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਗ੍ਰੀਬ-ਨਿਦਾਜ਼ ਦੀ ਧਰਤ ਪ੍ਰਮੀ ਨੂੰ ਦੇ ਹਨ। ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰ
 8 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਫੇਰੇ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਆਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਸੰਤ ਫਰੀਦਾਜੀ ਦੀ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਹਨ।
 9 ਵਜੇ, ਧਾਰਾ ਦੇ ਭੋਗ ਧਾਰੇ ਗਏ ਹਨ ਜੀ। ਆਮ ਦਾ ਦੀ ਵਨ:- ਪੰਛ, ਫੇਰੇ ਕਰੀਬ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਏਹੋ ਦਾ ਏਹਾ ਹੈ ਭੋਗ ਧੋਤ ਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦੀਨ-ਦਰਿਆਜ਼ ਦੀ ਵਪਸ
 ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਆਮਾ ਦੀ ਦੇ ਹੁਸਨ ਨਾ ਪ੍ਰ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਧਾਰਾ ਸੁਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁਰ ਵਿਚ ਧਰਤ ਰਸ
 ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ, ਸਮਤਾਨੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਉਸੇ ਹੀ ਸੰਤ ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਸਮਤ
 ਫਿਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੀ ਵਨ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹੀ ਰਿਟਕ ਹੈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਦੇ ਫਾਈ ਹਰਾ ਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ
 ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਖਾਰ ਫਿਰ ਤੇ ਕਥਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ "ਅਰਥਾ ਧਿਆਇ ਸੁਰ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਧਰਮ
 ਆਇਆ ਹੈ। ਕਥਾ ਵਿਚ ਧਰਤ ਰਸ ਹੈ ਸਮਤਾਨਿਯਾਂ ਨੇ ਸਮਤੀ ਵਿਚ ਆਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਾਜੀ ਦੇ ਨਾਲ
 ਰਸਤਾਂ ਛੇੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਸੰਤ ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਖ, ਕਹਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਖਲੋ ਕੇ ਕਹਿਨ ਲੱਗੇ:-
 "ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਸਮਤੀ ਨੂੰ ਜਰੇ। ਧਰ ਇਹ ਸਾਡੇ ਵੇਸ ਨਹੀਂ, ਏਹ ਤੇ ਰੇ ਹੀ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ। ਕੀ
 ਸਾਡਾ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਦੈਵ ਚਲਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸ੍ਰੀ ਵਿਚ ਦਰੇ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਏਸ ਉਸਰੇ ਸਾਧ
 ਮੰਗਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਏ? ਏਹ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਨਚਾਨਾ ਹੈ ਤੇ ਨਚਦੇ ਹਾਂ।" ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਮਤਾਨਿਯਾਂ
 ਨੇ ਵੀ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਰਸਤਾਂ ਸੁਨਾਈਆਂ ਤੇ ਨਿਤ-ਨੇਮ ਦਾ ਭੋਗਤ ਦੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਧਿਆਇ ਹੈ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੰਤ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੀ ਵਨ ਲੱਗਾ ਮੈਂ ਠੰਢ ਜਿਹਾ ਸਦਾ ਹੋ ਕਰਕੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਧਾਮ ਆ ਗਏ ਹਾਂ। ਚੰਦ ਲੱਗੇ ਨ
 ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਕਈਆਂ ਦੀ ਪਈਆਂ ਹਨ।"

21-3-1951 ਅੰਤ ਸੰਮਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀ
 ਮਨੋਹਰ ਸੁਗੰ ਵਿਚ ਕਰਕੇ ਆਨੰਦ ਧਰਮ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਰਸ ਦਾ ਛਨਣ ਕਥਾ ਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਦਾ ਤੇ ਸੰਤ ਸੰਤ
 ਦਸੈਧਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਰਜ ਪਰਚਣ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੀਬ-ਨਿਦਾਜ਼ ਦੀ ਨੇ ਇਹ ਸੁਰ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨੀਕੀ ਨੀਕੀ ਸੰਤ
 ਮੇਵਾ। ਰੇਹਾ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ। ਚੜ੍ਹਾ ਜੀ ਮਨੋਹਰ ਦਿਆ ਤੇ ਕਈ ਸਮਤਾਨੇ ਲੇਟੀਆਂ ਲੈਂਦੇ

ਮਨ ਇਸ ਤੋਂ ਚਾਹ ਇਕ ਕਲਉਤ ਨੇ ਤੇ ਚਾਹੇ ਆਇਆ ਸੀ ਖਿਰੀਤ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਨਾਈ ਤੇ ਭੋਗਿਆ ॥
 ਹਰੀ ਮੰਦਰ 10 ਵੇਲੇ :- ਆਂਤ ਧਾਠੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ 5 ਪਾਠੀਆਂ ਨੇ ਭਾਗ
 ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੇਵਲ 2 ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਬਿਨਾ ਵਲ ਰਾਗ ਚੜ੍ਹੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ
 ਉਗਰ ਹਰੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਇਸ ਵਿਚ 2 ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਏ ਹਨ 'ਗਿਰਮਤ' 'ਜੀਅਉਤ' 'ਦਿਭਾਇਆ' ॥
 ਪਾਠ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੋਏ 10 ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਸੇਰ ਨੇ ਜੇਹੜਾ ਕਿ
 'ਪ੍ਰੀਤਮ' ਰਮਾਲੇ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਮੈਂਬਰ (HON. ED.) ਹੈ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਆਉਨ ਤੇ ਹਰੀ
 ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਗਿਆ ॥ ਪਾਠਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੇਖਕੇ ਉਸਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ
 ਪਾਗਟ ਕੀਤੀ ਜਦ ਉਹ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਠਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਚ. ਨਿਹਲਾ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਪਹਿਲਾਂ
 ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹੇ ਫਿਰ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ ॥ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੋਂ ਚਾਹ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਚ. ਨਿਹਲਾ ਜੀ ਦੇ ਚਰਚਾ
 ਵਿਚ ਕੁਝ ਬੋਲਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ॥ ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਪਾਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ
 ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਂਤ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਆਂਤ ਇਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ
 ਹਨ ਤੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿਚ ਹਰ ਜਗਾ (ਇਲੈਕਸ਼ਨ) ਚੋਣਾਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
 ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਭਾਗੇ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਏਥੇ ਆਂਤੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਹੈ ਪਾਠ
 ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੇਖਕੇ ਮਨ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
 ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਏਥੇ ਦੇ ਪਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਪਿਛੇ ਹਾਂ
 ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਰ-ਬਾਣੀ ਦਾ ਟੈਕਸਟ ਗੈਰਮਿੰਟ ਵੇਲੇ ਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ
 ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੈਣ ਲਈ ਚੰਡੀ-ਗੜ੍ਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਤੇ ਏਥੇ ਚਰਚਾ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਨੂੰ ਵੇਖ ਪਾਠ ਤੇ
 ਪੜ੍ਹ ਲਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਪਾਠੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਮਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਣਾ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ
 ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਚਿਤ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰ ਆਇਆ ਪਰ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ
 ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਉਥੇ ਆਂਤ ਮੇਰਾ ਅਖਬਾਰ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ
 ਫੋਲ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਫਲ ਵਿਚ ਹੀ ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਸਾਂ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜ੍ਹੇ ॥
 ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਲਗਾਂ ਮਾਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਪਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਾ ਹਾਂ ਉਸਨੇ
 ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਚੰਡੀ ਦੀ ਬਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ
 ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦੱਸਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਤੇਜ਼ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ॥ ਉਸ ਤੋਂ ਚਾਹ ਦੀ ਨਦੀਆਂ ਨੀ
 ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਸ ਚਿਕਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰ-ਬਾਣੀ ਦੇ ਚੰਡੀ ਹੋ ਮੇਰਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੇਟ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਕਿ
 ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਆਵੇ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਤਾ ਜਦ ਨੀਟ ਕਰਨ ਨੇ ਚੀੜ
 ਨਹੀਂ ਸੀ ਦਿਤੀ (ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੰਨ੍ਹ ਵਿਖੇ ਰੀਕਰਡ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਚੀਨ ਦਇਆਲੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ
 ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸੱਕ ਜੇਹਾ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ (ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ) ਰਿਅਸਲ ਚੀੜ ਜੇਹਾ ਉਹ ਜ਼ਾਹਿਦ
 ਲੈ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਉਸਦੇ ਆਂਤ ਇਕ ਹੋਰ ਚੀੜ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਕਰੇ ਵਿਚ ਅਖੀਰ
 ਤੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਆਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਭੇਦ ਜਿਹਾ ਮਲੂਮ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ॥ ਫੇਰ
 ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਇ ਕਿ 'ਮਹਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਂਤ ਕੱਲ ਕਿਥੇ ਹਨ ?

DATE

ਦੱਸਿਆ ਕਿ 'ਸੰਨ ੧੮੨੨ ਵਿਚ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੂਮ ਵਿਚ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ
 ਸਿਖ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾ ਪਾਸੋਂ (ਜੇਹੜੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਏ ਸਨ) ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਨ
 ਉਹ ਸਿਖ ਮਾਝੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਪਤੇ ਵਾਲਾ ਢੂੰਡਨ ਬੈਠਾ
 ਤਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਨ ਲੱਭਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਹ ਦੋਬਾਰਾ ਉਸ ਸਿਖ ਪਾਸ ਪਤਾ ਲਿਖਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ
 ਕਿ ਬੰਦੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ॥ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਗੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਮਦੁਤ ਮਿਲੇ
 ਪਰ ਸਿੱਖਾਂ ਤਕ ਹੀ ਪਹੁੰਚੇ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ
 ਉਹ ਸਿੱਖ ਹੀ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹਿੰਮੀ॥ ਇਕ ਵੇਰੀ ਇਕ ਮਦੁਤ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਤੇ
 ਘੁਪ ਗਿਆ॥ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰਲਾ ਮਦੁਤ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਿੱਖ ਰੂਮ ਵਿਚ ਸੰਨ ੧੮੫੫ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੇ ਇਕ ਝਾੜ ਪੌਦੇ ਵਿਚ
 ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਲਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਤੇ ਮੈਂ 'ਜੇਹਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਥੇ ਦੋ ਲਕ ਰਿਖੇ' ਪਰ ਜਦ ਮੈਂ ਫਿਰ
 ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਥੇ ਇਕ ਚਾਚਾ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ
 ਇਕ ਮਾਧੂ ਮਗਤਮ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੰਸ਼ ਮਰੀਚ, ਮਫੈਰ ਦਾ ਹੜ, ਗਲ ਵਿਚ ਮਫੈਰ ਮਲ੍ਹਾ
 ਤੇ ਉਪਰ ਕਾਲੀ ਕੰਧਲੀ ਜੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿਖ ਉਸ
 ਬੰਗਲੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮਗਤਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਹ ਮਗਰ ਜ਼ਦਲੀ ਪਸੰਦ ਹੈ॥ ਜਦ ਉਹ ਸਿਖ
 ਜੰਗ ਸਮੇਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੁਰਾਸ ਪਧਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਾਲੀ ਕੰਧਲੀ ਤੇ ਗੱਡੇ ਚੜ੍ਹੀ
 ਫੁਟੇ ਦੇਖੀ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਏਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ ਰੂਮ ਵਿਚ ਹਨ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ
 ਉਹ ਮਗਤਮ ਤਾਂ ਲੈਕੇ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲਿਖਿਆ ਪਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ ਹੀ ਪਾਸਿ ਮਗਨ ਦਾ ਝਾੜ
 ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਾ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਸਿੱਖ ਲੱਭਾ ਮੈਂ ਮਦੁਤ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇ
 ਹਨ ਪਰ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਰਿਸੇ ਦੇ ਵੀਡਿਆਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ॥ ਜਦ ਮਸਾਂ
 ਆਏ ਗਾ ਉਹ ਜਾਘੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇ ਵਨ ਗੇ॥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪਾਠ ਮੁਕਾਵਲੇ ਦੀ
 ਸਮਾਪਤੀ ਹੋਈ॥

ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਚੀਵਨ:- ਅੱਜ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਹੈ ਲਗਭਗ ਮ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮੱਥਾ
 ਟੇਕਣ ਬਲੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸਾਖਰ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਚੰਕੜ ਨਿਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਸਨ ਦੇ ਪਾਸ
 ਹੀ ਅੱਛੀ ਜਗਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ ਕੀਰਤਨ ਅਰੰਭ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਬੜਾ ਰਸ ਹੈ ਏਹ ਸੁਰਦ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ
 ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ "ਗਜਨ ਕਉਨ ਤੁਮਰੈ ਆਵੈ" ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਭੰਗ ੬ ਵੇਖੇ ਪਿਆ ਹੈ॥ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਚੋਰੀ ਵਨ
 ਵਿਚ ਮਤਾ ਚੋਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਨੇ ਮੁਖਾਰ ਚਿੰਟ ਤੇ ਕਥਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ
 ਤੇ ਕੱਲ ਚਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਆਗਾ ਹੋਏ ਜਦ ਭਾਈ ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਠ ਲੈਕੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਕਥਾ ਵਿਚ
 ਬੜਾ ਆਨੰਦ ਹੈ॥ ਇਕ ਘੰਟਾ ਨਿਤ-ਨੇਮ ਤੋਂ ਬਾਦ ਭੰਗ ਪਿਆ ਤੇ ਗਤ ਨੂੰ ਸੰਤ ਤੇ ਆਸਿਘ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ
 ਜੱਲੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਦੀਵਨ ਲਾਜਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੁਣ
 ਸਕੇ॥ ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਚੰਕੜ ਤੇ ਆਏ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਸਿਤਕਰਕੇ ਠੀਕ ਹਾਂ॥

22-3-1951 ਅੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਬਰਾਦਰੀ ਤਨ ਮੰਤਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਾਨਸ ਸਿੰਘ
 ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਇਸ ਰਸਮ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਤਕਰੀਬਨ ੧੨ ਵਜੇ ਖਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਵੰਸ਼ ਲੰਗਰ ਵੱਲ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿਤੇ ॥ ਅੱਜ ਦੀ ਬਾਨਸ ਵਿਚ ਵੇਰਨਾਂ ਮੀਤਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹਨ ਮੰਤਰਮੁਖ
 ਸਿੰਘ ਜੀ, ਮਰਦਾਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ, ਮਾਮਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਡਾ. ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰਦਿੱਤੀ,
 ਸ੍ਰ. ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰ. ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ॥ ਲੰਗਰ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਮੰਤ
 ਰੇਸਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਬੀਕਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਰੀਰ ਦੀ ਮਿਲੇ ਹਨ ਇਕ ਮੰਤ ਦੁੱਧ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਕੁਮਾਰ ਤੇ ਦੂਜੇ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ ਜੋ ਇਥੇ ਵੇਰਨਾਂ ਮੰਡੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਕਰੀਬਨ ੧੬ ਵਜੇ ਅਸੀਂ
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕੀਰਤਨ ਤੋਂ ਉਥੇ ਮੇਰੇ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਵਨਾ, ਸ੍ਰ. ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬੁਧੀਗਤ ਤੇ ਮੰਤ ਦਿੱਤਰ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਸਮ ਦੀ ਵੇਰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਹੀ ਅੱਠ ਵਜੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬਾਨਸ
 ਵਿਚ ਕੁਰਮੀ ਤੇ ਚਿਰਜ਼ ਮਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਇਕ ਮਿਲਾਨੇ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਨਗਰ ਬਾਨਸੀ ਤੋਂ ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ
 ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨੰਦਰਾਜ ਮੰਤ ਸਿੰਘ ਹੈ ਤੇ ਇਥੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਤੇ ਅੱਜ ਕਲ ਮਰਗੋ ਪਾ ਚੱਕ
 10੫ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਇਥੇ ਲੰਗਰ ਮਾਧਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਦੇਰਨਾਂ ਦਾ ਮਦਰਾ ੧੦ ਕੋਝੇ ਵੇਰੀ ਭਰਨ ਸ਼੍ਰਾਮ
 ਸ਼੍ਰਾਮ ਜਥਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਾਨ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਰੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਾਮ
 ਦੀ ਰਾਤ ਬਖਸ਼ੀ ॥ ਉਪਰੋਕਤ ਵੇਰ ਬਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਬ-ਨਿਬਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਨੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਵਾ
 ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਮੁਖ ਬੀ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ॥ "ਭਾਈ ਸਿੰਘ, ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਨੂੰ ਅਮਰ ਦਾਂ ਅਰਦਾਂ ਬਖਸ਼ਨਾ ॥"
 ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਫੇਰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਿਥੇ ਆਪਣੀ ਦੀ ਬਿਧਾ ਨਾਲ ਵ੍ਰਜੇ ਜਿਸੀ ਦਰਾਂ ਦੇ
 70-80 ਮੁਹ ਦਾ ਵ੍ਰਜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਥੇ ਮੇਰੇ 50 ਮੁਹ ਦਾ ਵ੍ਰਜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹੀ ਮੁਕਲ ਵੇਚਨ ਤੇ ਉਹ ਸਿੰਘ ਮਾਦ
 ਗਾਦ ਸੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸਿਰਥੇ ਗੁੱਠ ਵਾਲੀ ਨੀਲੀ ਧੱਗ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਸਕਦਾ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨ ਵਜੇ ਤੇ ੩ ਵਜੇ ਤੀਕ ਤੇ ਫੇਰ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ੨ ਵਜੇ ਤੇ ੩ ਵਜੇ ਤੀਕ ਭੁੱਖਨ ਕਰਦਾ
 ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਇਹ ਬਰਨ ਮੁਨਕਦਾ ਮੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ॥ ਸੰਤ ਆਲਾ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ॥ ਯਾਮ ਜੀ ਦੀ ਬੇਬੇ ਦੀ ਮੰਤ ਗਾਥਾ ਛਿੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ॥ ਇੰਨੇ ਮਰੀਰ ਯਾਮ ਵੇਰੇ
 ਹੋਏ ਸਨ ॥ ਚੌਥੀ ਸਿੰਘ ਪੁਸ਼ਾਗੇਟ ਬਲਾ २. ਡੁਲ੍ਹਣ ਦੀ ਬਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮਰੀਰ ਸੀ ॥ ਮੈਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਇਸ਼ਟਾਮ ਵਿਚ ਕਿਉਂ? ਕੀ? ਕਿਵੇਂ? ਇਹ ਸੁਚਰ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ॥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਦਾ
 ਬਾਮੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯਾਮ ਵਿਤਾਇਆ ਹੈ ॥ ਮੈਂ ਡਰੀਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਕਾਫੀ ਵਰਤਾਵਾ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ॥
 ਸੁਪਣਾ ਦੀ ਬਨ ॥ ਅੱਜ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਲਈ ਇਕ ਬਾਸ ਪੰਡਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ॥ ਜੋ ਦੇ ਬਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ
 ਵੱਡਾ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਬਿਅਲਤ ਸੀ ਕਿ ਇਤਨੀ ਜਗਾ ਮਸਾਂ ਹੀ ਪੁਰ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ੨੨ ਵਜੇ ਤੇ ਹੀ ਮੰਗਣਾਂ ਦਾ ਨਾਬਾਹ
 ਵੇਗਾ ਦੀਵਾਨ ਮਾਮ ਬਾਨ ਤੇ ਪਹਿਰਦਾ ਮੀ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਚਾਰ ਵਜੇ ਹੋਈ ਸੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਸੀ
 ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਲਈ ਇਕ ਮੰਦਰ ਸਿੰਘਾਮਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ॥ ਅਸੀਂ ਮਧਨੇ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੀਵਾਨ
 ਮਸਬਨ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰੀਬ ਨਿਬਜ਼ ਜੀ ਦੇ ਸਿੰਘਾਮਨ ਦੇ ਯਾਮ ਜੀ ਜਗਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ॥ ਪ੍ਰਬੀ ਬਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਬਇਆ
 ਨਾਲ ਤੇ ਸ੍ਰ. ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਨ ਤੇ ਮਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੋਹਣੀ ਜਗਾ ਮਿਲੀ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੀਕਰ ਵਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ
 ਮੰਤ ਦੁੱਧ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੰਤ ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀ ਗੜ੍ਹ ਵਾਲੇ ॥ ਇਕ ਬੀਕਰ ਦਾ ਪੰਥ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ

DATE

ਸਰੰਬਤ ਤੋਂ ਵੇਖੇ ਜੋ ਭੀ ਜਿਸ ਲਿਖ ਸੀ ਤੇ ਭੀ ਸਾਰਿ ਦੇ ਰਾਗੀ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੱਲੇ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਪੁਰਾਤਨ ਹੀ
 ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਇਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਇਹੀ ਤਾਂ ਸੁੱਝ ਸਿੰਘ ਮੇਲਕੇ ਟਾਂਬੇ ਚੰਕੇ ਕਥੇ ਸੁਣੀਂ ਦੀਆਂ ਹਨ
 ਏਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਰਾਗੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੇ, ਦੇ ਜੱਲੇ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਸਰੰਬਤੀ ਤੇ ਮਾਧਾ ਦੇ ਜੱਲੇ
 ਵਿਚ ਪੰਜ, ਸਰੰਬਤੀ ਤੇ ਜਿੰਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਸੂਰਮਾ ਸਿੰਘ ਹੈ (ਤਿੰਨ ਵਾਜੇ ਵਾਲੇ, ਇਕ ਤੇ ਭੀ ਚਲਾਤੇ ਇਕ ਦੇ ਬਾਕ ਵਾਲੇ
 ਹੈ ਮਾਧਾ ਜੀ ਨੇ ਧੋਮ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਮੰਗੇ ਦੇ ਗ ਨਾਲ, ਰੀਤ ਧੜੀ ਪਰ ਜੋ ਭੀ ਵਾਲਾ ਪੁਰਾ ਮਾਧਾ ਨ ਦੇ ਸੁਰ
 ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਦਾ ਚੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਮਾਧਾ ਕੇ ਜੋ ਭੀ ਦਾ ਮਾਧਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅਨੰਦ ਚਨਾ ਦਿਤਾ ॥ ਅੰਤ ਦੀ ਵਾਨ ਵਿੱਚ
 ਚੈਣਿਆਂ ਚਹੁਤ ਮੰਗ, ਮਹਤਮਾਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਚੜ੍ਹੇ ਵਾਲੇ, ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ
 ਸੁਰ ਦੇ ਬੁਝਿਆਂ ਦੇ ਦੀਤੇ ਸੰਤ ਕਿਸ਼ਾਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਧੀਰਾ ਸਿੰਘ ਧੰਦੀ ਵਾਲੇ ਤੇ ਜੱਲੇ, ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਕਈਆਂ ਦੇ ਦਰਸਨ
 ਹੋਏ ਹਨ ॥ ਸੰਤ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ ਦੀ ਬਸਨਾਂ ਵਿਚ ਚਮ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਸੰਤ ਖੜਕ ਨ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗੂੰ ਵੱਡੇ ਦੀ ਵਾਨ
 ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਬੁਲੇ ਚਰਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਹੋਵੇ ਪਿਆ ॥ ਓਹੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ
 ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖਾਰ ਚਿੱਟ ਤੋਂ ਕਥਾ ਸਰੰਬਤੀ ਤੇ ॥ ਅੰਤ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਮਾਂ ਦੀ ਬਾਬਤ ਦਸ ਦਿਖਾਏ ਕਿਹਾ: "ਸਮਾਂ ਚਹੁਤ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਦਕਿ ਸ੍ਰੀ
 ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਵੇਰੀ ਸੁਗਭਾ ਕੁਬੁਰ ਛਿੜ ॥
 ਮਾਧਾ ਜੀ ਨੇ ਕੇਹਰਿਓਂ ਰੁੜ੍ਹੀ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਮੱਠਾ ਬਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੈ, ਮਾਧਾ ਦੇ ਬਰੋਂ ਤੇ ਸੰਤ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਛਾਨ
 ਵਰਗੇ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ॥ ਸੰਤ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਜਨਮ ਚਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਲਿਜਾ ਲੀਤਾ ॥ ਅੰਤ
 ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਹੜਕੀ ਦਾ ਜਾਂਟਾ ਜਾ ਲਗਾ ॥ ੧੫ ਹੜਕਰ ਭਰ ਸੀ ਲਿਤ ਨੇ ਮਾਧਾ ਭੋਗ ੪ ੧/੪ ਵੇਲੇ ਪਿਆ ਤੇ ਰਾਤ
 ਨੂੰ ਦੋ ਤਿੰਨ ਥਾਈਂ ਤੇ ਹੋਰ ਦੇ ਦੀ ਵਾਨ ਜੱਲੇ ਚਰਨ ਨੇ ਵਾਲੇ ॥

ਸਾਮ ਨੰਦਾ: - ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਥਾ ਕਰ ਦਿਖਾਏ ਸੰਤ ਵਿਚ ਹੋਏ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦਸ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਕੀਰਤੀ ਮੰਗੇ ਸੰਤ ਧੀਰਾ ਸਿੰਘ ਧੰਦੀ ਵਾਲੇ, ਦਾ ਜੱਲੇ ਵਾਲਾ ਵਾਲੇ ਹਨ ਤੇ ਚੰਕੇ ਤੋਂ ਆਏ
 ਜੱਲੇ ਚਮੇ ਸਿੰਘ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ॥

23-3-1951: ਅੰਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਵੇਲੇ ਸੰਤ ਧੀਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਧੰਦੀ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਜੱਲੇ ਨੇ ਦਰਸਨ
 ਕੀਤੇ ਹੋ ਦੀਨ ਦਿਖਾਏ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠੇ, ਤੇ ਵਾਦਾ ਚੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਮਾਧਾ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਸੰਤ ਬਰਿਸਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸੰਤ ਵਰੀਰ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਰਤਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਬੁੱਢ ਸਿੰਘ ਰਾਗੀ (ਜੋ ਪੇਸ਼ਾ ਤਾਨੂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ)
 ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹਰਮਾਨ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠੀ ਹੈ (ਹਰਮਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰੇ ਵਾਲੇ, ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ, ਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ,
 ਇਕ ਵਾਲ ਸਿੰਘ ਮਨਰੇ ਦਾ ਤੇ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਧੁਪੀਰਾ ਜਾਂ ਅਮੀ ਕੁਝ ਪਛੜ ਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਪਰ ਮਾਧਾ ਦੇ ਬੁੱਢਾ ਜਾਗੀ
 ਰਬੀ ਹੋਈ ਸੀ ਸੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦਰੇ ਦਾ ਚਹੁਤ ਅਨੰਦ ਸੀ ਅਮੀ ਮਲੇਕਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਦਰੀ ਦੇ ਰੋਸੇ ਮਾਮਤਾਨੀ
 ਧਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਪੰਤਾ ਪ੍ਰਵਿਰ ਛਾਨਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਸੰਤ ਸਿੰਘਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚਹੁਤ ਮਸਤ ਹਨ
 ਪੰਤਾ ਛੇ ਚੀਥੀਆਂ ਵੀ ਹਨ, ਦੋ ਚੀਥੀਆਂ ਤਾਂ ਹਰ ਦੀ ਵਾਨ ਸਮੇਂ (ਦਿੰਦੇ ਵੇਲੇ) ਮਸਤ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ ਦੀ ਵਾਨ ਚਾਹੁਤ
 ਰਸ ਹੈ (ਮਨ ਵਿਚ ਗਾਇਆ ਜੋ ਚੰਕੇ ਦਾ ਪੁਰਾ ਜੱਲੇ, ਇਕ ਪਾਸੇ ਮਾਧਾ ਦੇ ਦਾ ਤਾਂ ਵੇਰ ਮਾਧਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਕ
 ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਮਸਤ ਹੋ ਚਹੁਤ ਦੇਖੇ ਹਨ ਪਰ ਸੁਰ ਪੁਰਾ ਵਾਲਾ ਮਾਧਾ ਮਸਤਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਹ ਚਾਬਸਮ
 ਕੇਵਲ ਸੰਤ ਧੀਰਾ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨ (ਚੰਕੇ) ਵਿਚ ਹੀ ਵੇਖੀ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ਾ ਗਾਇਕ ਹੋ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ॥

DATE

ਮੰਤਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਵਿਚ ਸੁਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਗਲੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੇ ਸੁਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ
ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸਲੋਕ ਅਖੀਰ ਤੇ ਆਖ਼ਰੇ ਸਮਾਂ ਵੀਕੋਕ ਵਾਇਆ ਉਚੀ ਸੁਰ ਵਿਚ ਸਲੋਕ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਤਾਂ ਗੀਤ ਨਿਰਾਕਰੀ ਚੜ੍ਹਤੀ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਏ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈਂਦਾ (ਯੀਹੋ ਦਸ ਵਜੇ) ਪਿਆਰੇ ॥
ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਨੇਕਾਂ ਜੋ ਬੇਦਾਂ ਨੇ ਵੱਲੋਂ ਵੱਲਾ ਆਏ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥

ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾਨ :- ਅੱਜ ਗਉ-ਭਾਨ ਫਰੀਸ਼ਹੀ ਮੀ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਤਰ ਦਸਮ ਸਿੰਘ ਖੜ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪ
ਵੇਡੇ ਤੀਕ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਫੇਰ 'ਅਲਿਮ ਜੀ' ਦੀ ਪਠਾਨਾ ਹੋਠ ਕਾਨ ਫਰੀਸ਼ਹੀ ਸੁਰ 'ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ 'ਚੜ੍ਹਤੀ' ਜੀ
'ਅਲਿਮ ਜੀ' ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਅਰਸੀ ਕਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਹਰੇ ਦਸਮ ਗਇਆ ਤੇ ਸ਼ਾਮਤਮਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਭਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ
'ਗਉ ਗੀਬਾਨਾ ਕਿਸਤਰ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਉਸ ਉਤੇ ਦੋ ਮਤ ਪਾਸ ਹੋਏ ਤੇ ੩ ਵਜੇ ਤੋਂ ਮੰਤਰ ਨਿਰਾਕਰੀ ਸਿੰਘ
'ਅਲਿਮ' ਦੇ ਜੋ ਬੇਨੇ ਕੀਰਤਨ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾ ਅਨੰਦ ਚਨਾ ਜਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੰਤਰ ਜੀਉਂਠ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਾਵਲਾ ਵੀਕੋਕ ਦੇ (ਸੇਖਰਾ ਦੇ ਵਾਲੇ) ਸਮਤਾਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਰ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹਤ ਸਮਤਾਨੇ ਹੋਏ ਤੇ
ਇਹ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਦੇ ਹਨ ਕਈ ਤਾਂ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨਾਂ ਹੀ ਮਾਸ਼ਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਦੇਖੇ ਹਨ ਤੇ
ਕੋਈ ਗਏ ਸੁਰ ਪੜ੍ਹੀ ਉਹ ਹਰੇ ਹਨ ਕਈ ਦਿਨਾਂ 'ਦੀਵਾਨ' ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਕਈ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਆਚਰਾਏ
ਸ੍ਰੀ ਗਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨਵੇਂ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਰਾਗ ਬੈਠ ਤੇ ਕੁਝ ਅਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਿੱਤ-ਨੇਮ ਹੋਇਆ ਕਿਸਾ
ਕੋ ੪:੫੦ ਭਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਗਤੀ ਨਿਰਾਕਰੀ ੧੫ ਤੋਂ ੧੮ ਹਜਾਰ ਦੇ ਦਸਮ ਸਿੰਘ ਹੋਈ ਤੇ
ਸ਼ਾਮਤਮਾ ਜੋ ਬੇਦਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਕੀਰਤਨ ਵੱਲ ਵੱਲ ਆਏ ਤੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ॥

ਵੇ. ੩-੧੫: ਅੱਜ ਸ਼ਾਮਤਮਾ ਵੇਲੇ ਆਮਾ ਦਾ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਮੰਤਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੋ ਬੇਨੇ ਵਾਰ ਦੇ
ਕੁਝ ਦਿਨ ੩ ਵਜੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਦਿਸਾ ਭੋਗ ੬ ਵਜੇ ਪਿਆ ੬ ਵਜੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਗਤੀ ਭਰੀ
ਸੰਗਤ ਇਕ ਕੁਝ ਹਲਚਲ ਹੋਈ ਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈਆਂ ਦਿਨ ਹੋਏ ਵੀ ਹੋਈ ਦੀਵਾਨ ਲਾਇਆ ਜੀ ਦਾ ਸਿੰਘ ਭਾਨ
ਦੀ ਭਿੜ ਗਿਆ ਸੀ ਹਵਾ ਦੀ ਬਰਫਾ ਵਿਚ ਹੋਈ ਜਾ ਤਿਉਰੀ ਨਵੇਂ ਤੋਂ ਤੋਰੇ ਦੀ ਚੜ੍ਹੀ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਮੰਤਰ ਦਸਮ
ਸਿੰਘ ਖੜ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਉਹੀ ਸੁਰ ਪੜ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜੋ ਬੇਨੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ॥ ਜਾਂਰ ਵੇਲੇ ਦੇ
ਭੋਗੇ ਗੀਬਾਨੇ ਵਾਜ਼ ਜੀ ਤੇ 'ਅਲਿਮ' ਜੀ ਕੋਈ ਗਏ ਉਥੇ ਮੰਤਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਉਹੀ ਕਰ ਸੀ ਮੀਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ
ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਦੀ ਅਰੰਭਤਾ ਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ (ਨੋਟ: ਇਸ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਰ ਮਾਸ਼ਰੇ ਮੰਤਰ ਚੜ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ
ਪਰਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਤੇ ਇਸ ਚੜ੍ਹੀ ਉਥੇ ਵੇਰਾਬ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੱਜੇ ਪੈਂਦੇ ਤੇ ਬਾਦ ਦੀ ਨਾਚਿਗਾਲ
ਜੀ ਮੁੜ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਮਾਏ ਤਾਂ ਉਥੇ ਸੈਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਏ ਲਈ ਹੋਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਭੈਸਮੁੰਦੀ ਨਾਮ ਧਰੀ ਮੰਗ ਵੱਲੋਂ ਸੀਭੈ ਗੀਬਾਨੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਕੀ ਤੇ ਹੋਏ ਤੇ ਹਰ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਪੰਝ ਕਈਏ
ਉਗਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਮੰਤਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵੱਲੋਂ ਮੰਤਰ ਅਰੰਭਤਾ ਮੰਤਰ ਇਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੋਰੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਪਾਸੀ
ਅਗਲੀ ਹੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਝੇ ਗੀਬਾਨੇ ਆਪਣੀ ਚੜ੍ਹੀ ਮੁਕਤਿਲ ਟਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਮੰਤਰ ਦੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ
ਮਾਝੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਚ ਦਿੱਤੀ ਉਹੀ ਹੋਏ ਵੇਰੀ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਭੈਝਿਆਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਏ ਤੇ ੩:੦੦ ਤੋਂ
ਕੁਝ ਉਤੇ ਗਾਯਾਨ ਪਾਠਾ ਦੇ ਭੋਗ ਤੇ ੬ ਦਸਮ ਗੀਬਾਨੇ ਪਾਠਾ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ ਤੇ ਜਾਗ ਵੇਲੇ ਇਸ ਹੋਏ ਮੰਤਰ
ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਆਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਵਿਚ ਹੀ ਕੀਰਤਨ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸ਼ਾਮਤਮਾ ਨੂੰ ਕਈ-
ਕੁ ਵਾਰ ਦਾ ਮੰਤਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ॥ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਮੰਤਰੀ ਚੁੰਨਾ ਚਾਹੀ ਦੀ ਹੋਈ ਰਹੀ ॥

DATE

ਸਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾਨ :- ਗੀਤ-ਨਿ ਦਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਨ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ
 ਪੰਜ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚਨਾਮ ਮਨਾਨ ਤੇ ਪੁਜਾ ਜੇ ਰਾਮ ਸਰਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਕਾਸ਼ੀ ਬੀਰ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਰ ਗੀਤਾ ਸਿੰਘ ਤਾਮਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਰੋਸ ਨੀ ਪਾਰੇ
 ਸਨ ਸਾਥ ਨੇ ਹਰ ਵਾਰ 'ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ' ਸਚ ਦਵਰਤ ਕੇ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਵਧੇ ਸੈਰ ਦੇ ਚੰਗਾ ਨਾਲ
 ਅਪਨੇ ਰਾਮ ਲਿ ਮਾਰਾ ਜੀਵਨ ਤੇ ਵਿਵਾਹਰ ਨਾਮਨ ਤੇ ਦਿਹਾਰ ਪਰਯਟ ਕੀਤੇ ਉਂਗਰੀ ਤਕਰੀਰ ਸੁਨ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
 ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਸਿਰਜੇ ਵਾਲੇ ਵਜ੍ਹਾ ਦਿਹਾਰ ਕੇ ਇਕ ਛਾਹ ਸੀ ਸਾਇਰ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪਤਿਸਾ ਤੇ ਪੰਜਾ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚ
 ਗੀਤਾਨਿਰਚਾ ਦਿਤਾ ਉਦ੍ਰਿਤ 'ਚੋਰ ਬੁਝੀ' ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਛੋਟੀ ਜੇਹੀ ਤਕਰੀਰ ਕੀਤੀ
 ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪਾਸਿਸਾ ਮੇਰਿਆ ਹੈ ਕੇ, ਮੈਂ ਅੰਤ ਨਾਮ ਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਰਾਮ ਲਾਨ
 ਨੂੰ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਚਾਣੇ ਪੰਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਵੱਡੇ ਗਲ ਦੀ ਲਾ ਏਹ ਦੀਵਾਨ ਖੁਲੀ ਤੇ ਹਵਾ ਦਰ ਜਗਾ ਤੇ ਚੋਰਾਂ
 ਬੰਦੇ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੁਲਿਆ ਹੈ ਲਿਆ ਹੈ ਨਿਧਾਨਿਲ ਦੀਵਾਨ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਦੇ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਜਨਤ
 ਅਸੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪਰਗਟ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਨਾਪਨ ਤਾਮਨ ਖਤਮ ਕੀਤਾ। ਬਰਸਾਤ ਦਾ ਝਰੋਂ ਉੱਘੀ
 ਤੇ ਹਵਾ ਚੁੱਤ ਤੇਜ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ ਮੈਂ ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਬਾਹਿਰਾਂ ਲਾਏ ਸੰਜਨ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਧਾਮ ਜਾਨ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾਮੀਨੀ ॥
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਲ ਤੇ ਚਾਰ ਗੀਤ-ਨਿ ਦਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਮਿਆਂ ਦੇ ਫੇਸਲੇ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਚਾਸ਼ਾਂ ਲਾਈਆਂ
 ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਇਸ ਵੇਲੇ ਵਿਚ ਹੀ ਬਰਸਾਤ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ-ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੀਆਂ
 ਗਈਆਂ ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੀਰ ਚੁੱਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਗਤ ਵਾਪਸ ਜਾ ਚੁਕੀ ਸੀ ਤੇ ਕੁਝ ਜ਼ਾਰ ਹੀ ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ
 ਫੇਸਲੇ ਹੀ-ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੇ ਸਮਾਂ ੧੬ ਵੇਲੇ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
 ਛਤ ਛ ਲਿਆ ਹੋਠ ਕਈ-ਬਰਬਾਰ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜੀਵਨੀ
 ਤੇ 'ਮਵੇਲਾ-ਛੋਟ' ਦੇ ਬੁਧ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਦੋ ਬੰਦ ਸੁਨਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਮੈਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ੧੨ ਕਈਆਂ ਨੇ ਇਸ
 ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਕੇਵਲ ਅਠਾਰਹਿਸੇ ਉਹ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹਨ :- ੧. ਸੂਚਾ ਸੀਯਾਂ ਸਿੰਘ ੨. ਸੰਤ ਮਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
 ੩. ਮੰਦਰ, ੪. ਸੰਤ ਲੁਸਾਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰਾਤ ੫. ਮ. ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਤਨ ੬. ਸੰਤ ਚਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲ ੭. ਸੰਤ
 ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਦਹਿਮੀ ੮. ਸੰਤ ਮਾਝਾ ਸਿੰਘ ਸਨ ਬੰਤਰ ੯. ਇਕ ਬਾਝ ਸਿੰਘ ਸਨ ਦੇ ਦਾ ਤੇ ਹੋ ਬਾਝੀ ਬਈਆਂ ਦੇ
 ਨਾਮ ਨਿਰਨੀ ਕਰ ਮਨਿਆ ਮੈਂ ਕਵਿਤਾ ਗ੍ਰੰਥ-ਛੋਟ ਦੇ ਬੁਧ ਵਿਚ ਸੁਨਾਈ ਉਹ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਹੈ :-

੧੬ ਜਿਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸੁਰਚੁਤ, ਤੇਇ ਬਰਸ ਤਯਾ ਕੀਨ ਮਾਗੈ ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਉਧਮਾਂ ਚਹੁ ਬੰਦ ਕੀ, ਤਿਨ ਸੇਸ ਗਨੇਸ ਕੀ ਅੰਤ ਨ ਜਾਨੈ ॥

ਜਿਨ ਕੀ ਸੈਭਾ ਗਤਿ ਸੁੰਘ ਮਾਂਝ, ਕੇਇ ਸੂਰ ਤਾਹਿ ਦੇਖ ਲੱਭਾਨੈ ॥

ਤਾਂਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਤਿ ਤੈਹੀ ਗਗਨ ਮਾਂਹਿ ਪੁਰਾਨੈ ॥ ੧੭

੧੮ ਚੁਦਸ ਗੁਰਿੰਗ ਜੈਜਟ ਟਾਪੂ, ਸਿਲੀ ਕਰ ਬਯੋ ਦੁਖ ਬਾਰੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਕੀਓ ਦੁਖ ਉਧਾਰ, ਸਿਖਨ ਧ੍ਰਮ ਰਗਨੇ ਨਿਤ ਭਾਰੀ ॥

ਏਹ ਚਲਾਈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਗੁਰੂ, ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਧ੍ਰਮ ਕੀਓ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਚਰਨ ਦੁਖੈ, ਚਾਰ ਚਾਰ ਜਾਤਿ ਲੱਖ ਚਾਰੀ ॥ ੧੯

ਨੋਟ: ਇਹ ਮਵੇਲਾ ਛੋਟ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪਾਸਿਸੀ ਬਰ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਚਾਰ ਵੇਰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ॥

25-3-1951:- ਪਿਛਲੀ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਰਸਾਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸਿਤਾਵੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਧੀਅਮ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਜੱਥੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਰਸਾਤ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਰਸਾਤ ਸੀ
 ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਰੋਟਕ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਦਿਨ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭਾਗ ਹੋਣ ਲੱਗਿਆ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੰਕੜ
 ਨਿਵਸੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹਾਂ ਤੇ ੧੫ ਵਜੇ ਗੀਤ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਜਾ ਕੇ ਦਿਵਾਇਸ਼ੀ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੀ
 ਸੀ। ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਅੰਤ ਬਰਸਾਤ ਧਰਮੀਨ ਹਨ ਬਾਸ਼ਕਰੇ ਮਾ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ ਤੇ ਬੁਧ ਰੋਕ ਬਰਸਾਤ ਕੀਤਾ "ਤੇ ਇਸਦਾ
 ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਰਸਾਤ ਧਰਮੀ ਹੈ" ਚੜ੍ਹੇ ਚਾਉ ਤੇ ਬੁਧ ਰੋਕ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਦਿਵਾਇਸ਼ੀ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰਕੇ
 ਰਾਜਗਰ ਦੇ ਪਾਸ ਗਿਆ ਉਸ ਦੀ ਥੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਏ ਜਿਸਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਅਸਧਨੀ ਚਾਂਗ
 ਦੀ ਵੇਈ ਲਾਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਜ ਲਈ ਸੀ (ਇਸ ਦੀ ਥੀ ਚਾਰੇ ਗੀਤ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਨੇ ਸਮਰਪਣ
 ਮੁਕਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਚੰਕੜ ਦਿਸੇ ੨੭-੫-੧੯੫੦ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਚਿੱਠੀ ਦੇ ਮੁਦਿਰ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ)
 ਸੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸੀਂ 11 ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਜਾਗਿਦੀ ਦੀ ਪਹਿਲਤ ਤੋਂ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਦਿਵਾ
 ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੇ ਇਸ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਦੇ ਅਲੀ ਡਿਠੇ ਗਏ ਵੇਖ ਕੇ ਬੁਧ ਰੋਕ ਲੈ ਕੇ ਭਾਗੇ ਹਾਂ ॥

1-੫-1951 ਅੰਤ ਮਥੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੋਟੀ (ਅਰਮ ਬਾਗ) ਦਿਸੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਗਾ ਦੀ ਬਰਸਾਤ
 ਮਕਾਨ ਕੀਰਤਨੀ ਜੱਥੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਦੀਨ ਦਰਿਆ ਰੁਜ਼ੀ ਦੇ ਮਾਉਣ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਸੀ। ਪਰ ਸਿੱਖ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ
 ਸਕੇ ਸੇ ਉਥੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕਿ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਜੱਥੇ ਦੇ ਪਹਿਲਤ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਦੋ ਬਾਗ
 10 ਵਜੇ ਜਾ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹੀ ਧਰਮੀਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਾਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਮਾਨੂੰ ਮਾਰੇ ਚੰਕੜ
 ਨਿਵਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਦੀ ਦਫ਼ਾ ਦੀ ਦਿਤੀ ਤੇ ਬਰਸਾਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਮੇਠੀ
 ਚਾਰੇ ਫੁਲ ਮਾਝਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾ ਕਲਾ ਲੱਭਿਆ ਤੇ ਹੋਰੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਮਾਲੀ ਮੁਹਾਈ:- "ਜਦ ਭੁਧਿ ਮਟਰ ਨੇ ਜੱਗ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਮਾਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਭਾਜੇ
 ਬਲਕੇ ਪਾਸ ਜਾਨਾ ਪਿਆ, ਉਸੇ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਨਾਤ ਲਾਵ
 ਲਈ ਤੇ ਚੁਛਿਆ ਕਿ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਤੇ ਬਾਸ਼ਕਰੇ ਦੇਵੇ ਕੀ ਅੰਤਾਂ ਉਹ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਤਾਂ ਉਸ
 ਵੇਲੇ ਭੁਧਿ ਮਟਰ ਨੇ ਜਾ ਬਾਝ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਠੀਕ ਉਹ ਮਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੁਛਿਆ:- "ਵੇਖੀਆਂ
 ਦਿਖ ਮਭਤ ਸੇਰ ਬਿਸਤਰੀ ਕੇਹੜੀ ਹੈ?" ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ:- "ਸੇਰੀ ਮਾਤਾ, ਰਿਓ ਸਿੰਘ ਜਦ ਉਹ ਬਾਗਰ
 ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਰਜ ਦੀ ਸੁਰਮਾਛੇ ਮਾਰੇ ਸੁੰਹ ਲੁਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੁਛਿਆ:- "ਤੂੰ
 ਡਿਰ ਸਿੰਘ ਤਾਂ ਚਰਿਆ ਰਿਓ ਹੈ? ਤਾਂ ਭੁਧਿ ਮਟਰ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ:- "ਮਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਚਰਿਆ ਰਿਓ
 ਸਿਰਫ਼ ਦੇਹ ਕਰਕੇ ਚਰਿਆ ਰਿਓ ਹਾਂ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੱਲ ਲੈ ਉਸਦੇ ਉਤਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਧਰਮੀਨ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦਾ
 ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਕੋਈ ਡੇਰ ਪੰਥ ਨਹੀਂ ਬਚਨ ਹੋਏ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨੇ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ
 ਫੇਰਿੰਦੀ ਭਰਿਆ ਹੈ ॥ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ੨ ਵਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਸੀਂ RACE-CLUB ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦੀ
 ਦੋ ਫੁਲ ਵੇਖਨ ਗਏ ਤਾਂ ਉਥੇ 6 ਵਜੇ ਤੀਕ ਦੋ ਫੁਲ ਦੇ ਖਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਦਾ ਘੋੜਾ ਦੋ ਫੁਲ ਦੂਜੇ ਨੇ ਖਰੇ
 ਜਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਿ. ੫੦੦- ਦਾ ਇਨਾਮ ਜਿਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਥੇ ੨ ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਜਾਏ ਹਾਂ ॥

੨-੫-੧੯੫1 ਅੰਤ ਮਥੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਿੰਗਾ ਰੁਜ਼ੀ ਦੀ LAMB-KOVER ਕੀਤੀ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮੁਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰੋਟੀ
 ਸ਼੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਾਮਕ ਲਈ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਇਕ ਵੇਰ ਰਖਾ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦੂਰ ਸਿੰਘ

DATE

ਇਸਦਾ ਸਿੰਘ ਲਾਗੀ ਤੇ ਇਕਦਮ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਛੇਟਾ ਅਤੇ ਇਸਤੀਯਦਾ ਡਗਦੇਵਰ ਚਾਰੇ ਸਰੀਰਦਾ ਦੁਖੀਯ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਰੀਰ ਨਾਥੀ ਨਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਤੇ ਭਾਨ ਲਈ ਤਿਸਰਹਨ (ਚਰਮਾਤ) ਨਕਰੇ ਸਾਫ਼ ਨਾਇਕ ਦੇ
ਭਾਨ ਲਈ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਉਡੀਕਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ॥ ਵੇਰਵੇ, ਹਿਸਾਰ, ਮਰਮਾ ਤੇ ਰਾਈਆਂ ਤੇ ਹੀ
ਹੋਏ ॥ ੧੦੦ ਸੀਧ ਦਾ ਸਫਰ ਤਹਿ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਵੇਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਦਲ-ਨਗਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਰਿਹਾਸ
ਸਰਸੇ ਸ੍ਰ: ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗ੍ਰੇਪਿ ਵਿਖੇ ਠਹਿਰੇ ਸਾਂ ਤੇ ਕਈ ਤਰਖੀਫ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਧ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਾ ਇਕ
ਤੇ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਨ ਦੁਰਨ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ॥

3-4-1951: ਸ਼੍ਰੀ ਧ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਰਾਤ 12 ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਜਨ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਮਲੀ ਦੁਰਦ ਕੀਰਤਨ
ਸੰਤ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਥੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੰਗ ਪਾਠ ਖਾਧੇ ਗਏ ਜਾਂ ਤੇ ਉਥੇ
ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਪਰਮਾਦ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ॥ ੧੬ ਵੇਲੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੀਯ ਤੇ ਚੈਠਕੇ ਸੁਰਤੇ ਗਏ ਰਸਤੇ ਵਿਚ
ਆਖਤੀ ਦੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਤੇ ਮੱਝੀਆਂ ਦੇ ਖੀਆਂ ਹਨ ਕੋਈ 150 ਤੋਂ 200 ਤਰ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਾ ਸਾਗ ਸਾਜ ਹੋਇਆ ॥
ਗੁਰੂਆਂ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਦੇ ਘੜੇ ਸੁਰਤੇ ਤੇ ਨਾਨਕੇ ਨਾਮ ਹਨ ਸਿਵੇਂ ਕਿ "ਹੰਗਰੀ, ਗੋਰੀ, ਗੋਰ, ਤਾਰੇ, ਲਾਡੇ, ਦਾਡੇ, ਗਾਂਡੇ"
ਆਦਿ ਨਾਮ ਹਨ ਤੇ ਇਥੇ ਇਕ ਘੋੜੀ ਵੀ ਦੇ ਖੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰੰਗ ਸਵੈਦ ਦਰਗਾ ਹੈ ਕੁਝ ਉਤਲੇ ਖਾਸੇ ਸਬਜ਼
ਰੰਗ ਹੈ ਜਿਥੇ ਦਰ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਘਰਤ ਅਸੀਂ ਸਾਂ ਹੈ ॥ ਤੇ ਉਥੇ ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਜਾਂ ॥ (ਜ਼ਿਕਰ ਨੰਬਰ:-
ਸਾਂਝ ਸਵੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਘਾਟ ੧੬ ਵੇਲੇ ਤੀਰ ਸ਼੍ਰੀ ਧ-ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਅਸੀਠਵੀ ਵੰਡ ਚਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਰ ਦੁਪਾਰੇ
ਕੀਤਾ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਈਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾਪਤੀ ਦਿਤੀ ਜਾਇਆ ਵਾਪਸ ਮੰਗੀ ਹੈ ॥
ਦੋ ਪਹਿਰੇ ਵੇਲੇ ਨਾਮੀ ਚੈਠਕੇ ਨਿਵਾਸੀ ਦੇ ਹ ਸਰੀਰ ਯੋਗਨ ਹਮੇ ਚਾਰੇ ਗਰ ਵਿਚ ਸੰਤ ਕਰਕੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਦੁਰਦ
ਹੋਏ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਰੀਰ ਜਾਂ 1. ਸਠ ਅਫ਼ੈਰ ਸਿੰਘ 2. ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ 3. ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰੇ ਚ ਸ਼੍ਰਮ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ
4. ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਸਕਦੇਵ 5. ਸ਼੍ਰੀ ਧ ਸਿੰਘ ਤੇ 6. ਇਕਦਮ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਰੰਦਾ ॥ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਇੱਥੇ ਤੇ ਝੁਝ
ਹੈ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਪਹੁੰਚਕੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਵਰਿਯਾਸ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੰਤ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਫਰੀਦ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਕੀਤ ਤੇ
ਸੰਤ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਡੇਰੇ ਭਾਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਭਗਿਨਾਂ ਤੇ ਸੀਖਨ ਚਾਰ ਸਾਜ ਹੋ ਗਏ ਹਨ (ਵੇ
ਵੇ ਸਾਜ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹਨ) ਵਾਪਸ ਸੰਤ ਸਾਜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹਨ
ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਨਗਰ ਡੇਰੇ ਨੌਵੇਂ ਵੇਲੇ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਸੰਤਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ (ਵੇਰੇ ਘਾਢਾ ਕੀਤਾ) (ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਗੀਰ
ਸਿੰਘ ਜੀ) ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਨਾਪਨੇ ਇਸਾਜ ਲਈ ਨੌਰ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ ਆਖਤੀ ਦੀ ਸਿਰਤ ਹਨ ਚਿਤਕੁਲ
ਰੀਕ ਹੈ ਜਾਪਤੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤਰੀਧਨ ਇਕ ਘੋੜੀ ਚੈਠਕੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਸਾ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਆਪਤੀ ਨੇ ਚੜ੍ਹੀਆਂ
ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ॥

4-4-1951: - ਸਾਂਝ ਦੀ ਨਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ 5 ਵੇਲੇ ਹੀ ਨਾਪਤੀ ਨਿਤੀ ਕਰਤੇ ਵੇਰੇ ਲਈ ਰਚਨ ਹੋਏ
ਹਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਗਾਰੇ ਵੇਰੇ ਹੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝ ਸਵੇਰੇ ਗੇਠਤਰ ਨੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਅਲੇਖੀਆਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਵਰਤਾ ਇਸ
ਜਾਗਿਰਾ ਛਕਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਭੀੜ ਜੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥ 10 ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਛੋਟੇ ਘਾਢਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਨਕ
ਅਸੀਂ ਕੀਤਾ ਨਗਰ ਦੇ ਹਵਾਈ ਯਾਂਤਰੇ ਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਤੇ ਇਥੇ ਵੇਰੇ ਨੇ ਨਾਪਨਾ ਹਵਾਈ ਯਾਂਤਰ ਵਿਚ (F17) ਕੀਤਾ
ਤੇ ਘਾਢਾ ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ ਦਰਸ਼ਨ ਸਰੀਰਾਂ ਨੇ ਚੈਠਕੇ ਚਰਨ ਹੋਈ ਜਗਤ ਤੇ ਘਾਢਾ ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਸਠ ਅਫ਼ੈਰ ਸਿੰਘ
ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ, ਚਮਨ ਸਿੰਘ ਗੋਰੇ ਚ, ਸੁਲਤਾਨ ਸਿੰਘ ਸਕਦੇਵ ॥ ਸੇ ਉਥੇ ਆਇਆ ਸੈਕੇ ਸੰਤ ਛੀਤਾਂ ਕੀ ਪਸਾਸਾ ਗਿਆ

DATE

9-4-1951 : ਜਾਂਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀਆਮਾਈ ਵਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰ. ਮੁਕਾਮਿਯਾ ਦੀ ਕੋਠੀ ਅਘਾ ਬਨਾਇਆ ਸੀ
 ਤੇ ਉਸੇ ਸਵੇਰੇ ਜਾਂਜੇ ਚਾਮਰਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਅੰਜਨਾਮਰਾ ਦੀ ਵੀ ਵੀ ਉਠੇ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਏਮ ਸਿੰਘ
 ਤੇ ਯਥਾਤਥਾ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਹਨ ਇਹ ਯਥਾਤਥਾ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਭੂਰੇ ਗਿਲਾਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਦਾ ਲੜਕਾ ਹੈ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੜ੍ਹਾ ਗਏ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਗੀਤ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ① "ਏਥੇ ਭਈਆ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ"
 ② "ਤੇਗਰੀਤ ਜਾਂਜੇ ਨਾ ਹੀ" ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਚਾਹੁਤ ਰਮਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਜਨਾ ਦੀ ਨਦ ਵਿਲਾਜ ਕੀ ਮਹਿਤ ਵੱਡੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਰੋਲਾ
 ਗੱਡੀ ਰਾਹੀਂ ਗਤ ੧੬ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀਭੈਲੀ ਗਾਇਬ ਖਾਈ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ਹਨ ॥

12-4-1951 :- ਅੰਜਨਾ ਕੀ ਚਿਠੀ ਖਤ ਕੀ ਦੇ ਰਹਮਤ ਸ੍ਰੀਆਮਾਈ ਵਰਦਾ ਨਾਮਾਭੀ ਧਰਮ ਮਾਥਾ ਜਾਂਜੇ ਕੀਤੇ
 ਹਨ ਅਸੀਂ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਕੁਝ ਖਰੀਦੇ ਹਨ ॥ ੧-੧੫ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਮਾਮਰਾ ਦੀ ਵੀ ਵੇਖੇ ਹੀ ਸਿੰਘ ਨਾਮ
 ਸਿੰਘ ਮਾਥੇ ਨੇ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਮਿਲ ਕੇ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ
 "ਮਹਿਮਾ ਮਾਥਾ ਮੰਗੀ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਗੀਤ" ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਚਾਹੁਤ ਮਾਥੇ ਗਾਇਆ ਉਥੇ ਤੋਂ ਉਠੇ ਚਾਰ ਇਕ
 ਚਾਰੇ ਮਾਥੇ ਹੋਏ ਰਾਹੀਂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਕ ਗੀਤ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀ ਤੇ ਭੇਜੇ ਚਾਰ ਇਕ ਚਾਰੇ ਨਿਤ ਨੇਮ ਹੋਇਆ ॥

13-4-1951 :- ਅੰਜਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀਆਮਾਈ ਵਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਕੀ ਯੱਥੇ ਖਰੀਦੇ ਕੱਲੇ ਨੇ
 ਚੁਰੇ ਦੇ ਕੁਝ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਚਿਠੀ ਖਤ ਕੀ ਮਾਥਾ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਚਲਾ ਸੁਕਾ ਰਹੀ ਸਨ ਬਾਮਬਕੇ ਭੇਜਾਂਗੇ ਚਲਾ
 ਦਾ ਚਾਹੁਤ ਹੀ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ॥ "ਚੀਨੀ ਚਿਠੀ" ਰਮਦਿਲਾਜ ਕੀ" ਨੇ "ਹਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾ ਕੀਰਤਨ
 ਗੁਮਾਈ" ਜਗਾ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਕੇ ਅੰਜਨਾ ਚਾਹੁਤ ਚੈਰੇ ਹੀ ਇਹ ਰਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ॥

ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਵੇਲੇ :- ਸੰਤ ਅਭਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਮਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਚਿਠੀ ਮਾਥੇ ਨੂੰ ਦੁਨ ਦਰਕਾ ਪਾਏ ਰਹੇ
 ਗੀਤ ਚਾਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਮੇਂ ਇਹ ਦੀਵਾਨ ਛੇਦ ਚਾਹੁਤ ਵਲੀਜਾਂ ਵਿਚ ਖਲੋਕੇ ਸੁਨਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਇਹ
 ਮਾਮਰਾ ਦੀ ਵੀ ਸੰਤ ਨਿਯਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਥੇ ਨੇ ਸੁਰੀਤਾ ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁਤ ਗਾਇਨ ਕੀਤਾ "ਉਠਿ ਰਹਿ ਰਿਹਾ
 ਮਾਥੇ ਲਾਵਣ" ਤੇ ਚਿਠੀ ਚਾਰ ਸੰਤ ਰਮਾ ਸਿੰਘ ਬਜਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਅੰਭ ਕੀਤਾ ਕਿਸ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਚਿਠੀ
 ਕੀ ਨੇ ਮਾਥਾ ਚਲਾ ਸੁਕਾ ਕੀਤੀ ॥ ਮਦਰ ਭੇਜ ਸੀ ਮੇਰਾ ਗਾਨ ਦੋਇਆ ਦਿੱਤਾ ਲਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਥੇ ॥
 ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਉਧਰੇ ਤੇ ਇਕ ਚਾਰ ਨਾਮ ਮਿਲੇ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ॥

14-4-1951 :- ਅੰਜਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀਆਮਾਈ ਵਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸੰਤ ਰਮਾ ਸਿੰਘ ਬਜਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਤੇ ਚਿਠੀ ਚਾਰ ਮਾਥੇ ਰਚੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਧਾਨ ਦੇ ਭੇਜੇ ਚਾਰ ਮੇਰੀ ਮਾਥੇ ਦੀ ਮਾਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ॥
 ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਵੇਲੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਦਵਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਰਮਾਨ ਕਰਤ ਤੇ ਚਾਰ ਗਤ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਤੇ ਲਿਖ ਰਹੇ
 ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇ ॥

15-4-1951 :- ਅੰਜਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀਆਮਾਈ ਵਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਜਾਂਜੇ ਰਮਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਚਲਾ
 ਸੁਨਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਕੁਝ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਹਨ ਚਿਠੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸੰਤ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਚਲੇ ਤੇ ਗੁਰਮਾ ਸਿੰਘ ਚਾਰ ਦੋਇਆ ਤੇ ਕੁਝ ਚਾਹੁਤ
 ਚਾਰੇ ਚਰਨ ਕੀਤਾ ਮਗਰਾ ੧ (ਘਰੇ ਗੁਰੂ) ਤੇ ਮਗਰਾ ੨ (ਬਾਵੁ ਗੁਰੂ) ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਾਇਬ ਸੰਤ ਜਨ ਤੇ
 "ਸੰਤ ਮੁਨਿਯਨ" ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਚਾਈ ਨੂੰ ਮਾਥੇ ਪਿਛਾਂਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ॥
 ਅਰਥਾਤ ਭਾਵ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ :- ਨਾਵੇ ਧਾਤਕਾ ਤੇ ਅੰਜਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੀ ਮਾਥੇ "ਅਰਥ-
 ਪੁਰਖ ਮਤ ਖਾਈ" ਹੋਇ ਮਗਰੇ ਤੇ ਭਾਵ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਾਲਸ ਸਿੰਘ ਕੀ ਤੇ ਹੈ ॥

DATE

ਤੇ ਭੇਰੇ ਚੈਕਿਸਾਂ ਮੰਤਰਾਜ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਘਰ ਤੋਂ ਮੁਕਿਰਚਰਨ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਤਦ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਨਾਮਕ ਥਾਂ।
ਗਤ ਕੀਤੇ, ਚਿਸ਼ਮੇ ਤੇ ਮਰਸ਼ਲ ਕੱਪੜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੱਡੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਠੀ ਪਹਿਰਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਾਰਿਆ।
ਜੋ ਉਥੇ ਵੇਖੇ ਢਾਢਾ ਜੀ, ਫੰਦਰਗੰਮ, ਤੇਰੇ ਦੇ ਪਿਰ ਦੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿੰਘ, ਸਦਾ ਸਨ ਸਿੰਘ, ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ
ਗੋਰੇ ਚੜ੍ਹਤੇ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਚੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੱਡੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਤੇ ਭੇਰੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਨੇ ਮੰਗੀ ਤੁਲੀਆਂ ਪੁਗੜਨ ਰੀਤਾਂ
ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਨਾਈਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੀਤਾ। ① ਗੋਰੇ ਚੜ੍ਹਤੇ ਵਲੋਂ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਪੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਚੀਮਤ
ਮਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰੇ ② ਸਾਧੂ ਚਿਤੀਤ ਭਈ ਰੁਰ ਫਾਗਣਿ ॥ ਦਿਤਿਆਇ ॥ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀ ਇਕ ਸੁਭਦ
ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ॥ ਤੁਹਿਮਤਰਾ ਇਸ ਸੁਭਦਾ ਸਮਾਂ ਗਤ ਦੇ ਜਾਗ ਵੇਖੇ, ਤੇਰੇ ਰਿਸ਼ਾ ॥

5-4-1951:- ਮੰਤਰਾਜ਼ਾ ਮੇਰੇ ਭੇਰੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦਿਤੀ "ਜੀਵਨ-ਨਗਰ ਦੀ ਤਿਥੀ"
ਹੇਠਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ, "ਸੁਰ ਮੱਥਾ ਮੰਤਰਾਜ਼ਾ ਜੀ" ਇਹ ਨਾਨਕੀ ਲਿਖਿਆ।
ਤੇਰੇ ਭੇਰੇ ਜਾਗਿਆ ਤੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੀਤ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਵੇਖੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਲਖਮਣ
ਸਿੰਘ ਗੋਰੇ ਚੜ੍ਹਤੇ ਦੀ ਚੀਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਹੀ ਨਾ। ਹੋਰ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਚੜ੍ਹਤੇ, ਸੁਰੇਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਠੀ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰੇ
ਜਾਂ ਤੇ ਮਾਂਝੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਮਾੜੀ ਨੇ ਸੁਮਰੀ ਗੋਰੀ ਤੇ ਦਿਤੀ ਜਾਨ ਕਈ ਰੋਜ਼ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ
"ਪਰਸ਼ਾਦ ਛਕਨ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਨੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾ" ਤੇ ਗਤ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਤੋਂ ਪੁਰਾਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਮਾਧਾਂ ਦੇ ਚਰਨ
ਸੁਨਾਏ ਹਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਜਾਨਿਤ ਸਦੀ ਸਮਾਂ ਚਿਤੀਤ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਨਿਸਤਰਾਂ ਮਾਧਾਂ ਨੂੰ
ਪਰਸ਼ਾਦ ਛਕਾ ਕੇ ਆਪ ਇਥੋਂ ਛਕਦੇ ਸਨ, ਤੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਨੀਲਮ ਸੀ।

5-4-1951:- ਸ੍ਰੀ ਚ-ਨਿਵਾਜ਼ ਜੀ ਰਬ ਦੇ ਆਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਢਾਢਾ ਜੀ ਦੀ ਮਾਏ ਹਨ ਸ੍ਰੀ ਮੰਤਰਾ
ਮੰਤਰਾ ਦੇਣੇ ਸ੍ਰੀ ਆਮਾ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਦਿੱਤੀ ਦਿਖੇ ਸਿੱਖ ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਾਠ ਸੀ ਜਾਂ ਕੇ ਲਖਮਣ ਕੀਤੇ ਉਥੋਂ
ਪਾਠ ਦੇ ਭੇਰੇ ਚਾਟ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਕਹਾਂ ਦਿਤੀ ਜਾਗਿਆ ਢਾਢਾ ਜੀ ਦਿਖੇ ਚੈਠਾ ਦਾ ਸੁਭਦਾ ਪਾਧਤ
ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਮੰਤਰ ਚੜ੍ਹਨਾਂ ਦਿਤ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਜੇ ਵੀ ਮੰਗੀਏ ਤਾਂ ਮਾਕਾ ਲ-ਪੁਰਖ ਪਸੰ ਮੰਗੀਏ
ਪਰ ਮੰਗਿਆ ਦੀ ਚੈਠੇ ਕਦੇ ਹੋ ਜਦ ਮਾਰੇ ਮਾਮਰੇ ਤੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਮਾਮਰੇ ਚਹਿਰੇ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਚੜ੍ਹਨਾਂ ਦਿਤ ਮੰਤਰ ਢਾਢਾ ਜੀ ਦਾ ਪਰਮਾਣੁ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਦਿਤ ਗਏ ਸੀ
ਤੇ ਫੇਰ ਪਰਦੇਸ ਗਏ, ਚੜ੍ਹਨਾਂ ਦਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਨਾਂ ਨੇ ਮਨਦਰਸਨ ਦੀ ਚੜ੍ਹਾਏ ਹੋਰ
ਛੇਡਾਨ ਦੀ ਕੀਤੀ, ਪਿੰਡ ਦਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੰਬਾ ਛੇਡਾਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਲੇਖਾਂ ਤੇ ਪਕੜ
ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਤੇ ਨਾਂ ਹੀ ਮੰਤਰ ਵੇਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਨਿਤ-ਨੇਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਮੰਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਛੇਡ
ਲੱਗਾ ਹੈ।" ਹੋਰ ਚਰਨ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਂ ਚੜ੍ਹਨਾਂ ਨੇ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਨੇ ਦਿਨ ਲੱਗੇ।
ਪਰ ਮੰਤਰ ਕੀਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੰਤਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਪਾਠ ਲੱਗਾ ਹੈ "ਸਿਧ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਪਾਠੀਆਂ
ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਪੱਥੀਆਂ ਜਾਤਿ, ਫੇਰ ਦਸਰਿਆ ਦੀ ਦੁਬੀਆਵੇਂ।" ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਨ ਚਰਨ ਹੋਏ।
ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੇਣੇ ਲੱਗੇ ਹੀ ਛੇਡਿਆ ਹੈ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਚਾਹੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਪੜ੍ਹੇ ਚੜ੍ਹਨ ਗਏ ਹਨ।
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾ ਸੈਲ ਰੋਬੀ ਦੋ ਛੇਡੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਦਾ Rs. 500/- ਦਾ
ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਵਾਪਸ ਮਾਮਰੇ ਢਾਢਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਤ ਨੇਮ ਕਰਕੇ ਦਾਖ਼ਾ ਆਪਣੇ ਭੇਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

DATE

18-4-1951:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਮਾਮਾ ਬਾਬਾ
 ਕੋਈ ਨਾ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਾਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ ਦੀਸ਼ ਦਿਲਾਲ ਨੀ ਚੜ੍ਹੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਮਾਮਾ ਦੇ ਪਾਸ ਨੀ ਕੋਈ ਚਿਠੀ ਮਿਲੇ ਸੁਭ ਉਦਾਸ ਮਿਲੇ ਹਨ ॥ "ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮਾਇਆ ਦੀ ਵਿਭਿਯਾ
 ਦੱਸੀ ਏ ਨਾਉਰਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਾਟ ਦੱਸਿਆ ਭੈ ਨਾਉਰਾ ਚਾਹੇ ਝਗੜੇ ਉਤੇ ਵਾਜੀ ਮਿੱਠਾ ਬਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ॥
 ਇਸ ਧਰਮ ਵਿਚ ਉਧਰੇ ਸੁਖਿ ਧਰੀ ਪਾ ਸੁਭ ਕੇ ਮਾਨ ਚਾਹਤ ਧਰਮ ਨੇ ਦਿਖਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸਾ ਦਈ ਲੋਗ ਰੱਖੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਾਕੀਤੀ ॥"
 19-4-1951:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਮਾਮਾ ਮੁੱਠਾ ਮਿੱਥ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਸ ਮਾਮੇ ਦੇ ਕੋਈ ਨਾ
 ਦੇ ਮਾਮੇ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਇਹ ਦਰਸਾਈਆਂ ਨੇ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਪਤਾ ਨਾ ਦੱਸ ਕਰਕੇ 50 ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਨੀ ਤੇ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤਕ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇ ॥ ਭੋਗੇ ਚਾਹ ਸੀ ਬਨਿਵਾਜ਼ੀ ਪਾਸੇ ਪੈਰੇ ਕ
 ਦੁਆਰਾ ਨੀ ਪਾਇਆ ਪਾਧਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥

25-4-1951 ਤੇ 28-4-1951 ਤੀਕ:- ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਮਾ ਦੇ ਮਾਮੇ ਗੱਲੀ ਗਈ ॥ ਵਯੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਕਰਕੇ
 ਗਈ ਰਖਾਨਾ ਹੋਏ ਤੇ 26-4 ਦਾ ਦਿਨ ਗੱਲੀ ਵਿਚ ਹੋਇਤੀ ਤੇ ਹੋਮਾ ਹੈ ਨਾਮੀ ਮਾਰੇ ਇਸਰੀ ਗੰਗ ॥
 1. ਰਿਸ਼ਾ ਮਿਥ ਮੇਠੀ 2. ਨਾਭ ਮਿਥ ਮੇਠੀ 3. ਮਛਾਨ ਮਿਥ ਮੇਠੀ 4. ਜਮ੍ਹੈ ਤਮਿਥ ਮੇਠੀ 5. ਭਾਤ ਮਿਥ ਰਾਣਾ
 6. ਭਾਤ ਮਿਥ ਰਾਣਾ 7. ਕੁਰਕੇ ਮਿਥ ਮਾਦੇਵ 8. ਦਰਸਨ ਮਿਥ ਗੋਰੇਛਾ ਤੇ 9. ਇਕ ਬਲ ਮਿਥ ਮਾਦੇਵ ਹੈ ॥
 27 ਅੰਤਰੀਮ ਮਿਤੀ ਦੇ ਪਾਧਰੇ ਗਈ ਮਾਮਾ-ਪਿਤਾ ਤੇ ਭਾਤ ਬੇਮਾਰ ਹੋਏ ਹਈ ਜਗਤ ਗਈ ਹਈ ਹੋਏ
 ਹਾਂ ਤੇ ਜਗਤ ਤੇ ਤਿਛਾਨ ਵਿਚ ਦੋਹੀ ਹੋਨ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਦੇ ਪਾਈ ਮਾਮੇ ਤੇ ਮਾਮਾ ਮਾਮੇ 7 ਦੌਰੇ ਪਾਧਰੇ
 ਤੇ ਇਸ ਧਰਮ ਮਾਮਾ ਦੇ ਸਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਵਿਚ ਦਿਖਾਨ ਮਾਮਾ ਪਾਧਰੇ ਹੋਈ ਹੈ ॥

← ਸਮਾਪਤ →